

agerer når de ser de stygge bildene som er enkelt bonde, og ikke på næringen.»»

MØRKE, HVITE OG GRÅ: Minken på gården er i fargene hvit, mørk og grå. Nå er det grått som er på moten, og de får derfor mest betalt for skinnene av de grå dyrene.

IKKE KJÆLEDYR: Minken trives best i buret sitt, sier bøndene. Noen dyr er mer vant til folk og aksepterer å bli løfta ut for en liten photoshoot.

FORTVILER: Hverken Arve eller Hilde er fremmed for å diskutere pelsdyrnæringen, og forstår at det reageres når stygge bilder blir lagt fram, men mener at næringa generelt sett har god dyrevelferd.

FORTSETTER ENN SÅ LENGE: Arve Friberg og Hilde Augdal startet med pelsdyr på gården fordi det ikke fantes mange andre muligheter til å få en god økonomisk drift på gården. Nå fortsetter de fram til et eventuelt vedtak om nedlegging blir gjort i Stortinget.

– Nedleggingen av pelsdyrnæringen kan bli kritisk for landbruket

Forsker og daglig leder for Agrianalyse, Christian Anton Smedshaug, mener det er et paradoks å legge ned pelsdyrnæringen.

I sitt partiprogram har Venstre argumentert for å avvikle pelsdyrnæringen fordi «pelsdyrbransjen har ikke sørget for at dyrevelferden er tilstrekkelig forbedret de siste ti årene. Det avdekkes stadig helt uakseptable

forhold på norske pelsdyrfarmer». Dette tok de med seg inn i regjeringsforhandlingene, og da Jeløya-plattformen ble lagt fram ble det klart at regjeringen går for en avvikling.

Christian Anton Smedshaug, daglig leder for Agrianalyse, mener det er kritisk for det norske landbruket at eksporten forsvinner.

– Avviklingen av pelsdyrnæringen, i tillegg til at de fjerner eksportordningene for Jarlsberg, gjør at vi mister de største suksessene i norsk jordbruksek-

sport. Dette er paradoksalt når man i utgangspunktet er ute etter å revitalisere Fastlands-Norge og minske handelsunderskuddet. Norsk jordbruk krymper på denne måten.

Han mener at en avvikling av pelsdyrnæringen nå gjør det vanskelig å ha tillit til andre politiske prosesser fremover.

– Det er knapt noen sektor som har fått en grundigere behandling før. Næringen er gått gjennom partipolitisk, i regjering, og fikk en egen stortingsmelding – som endte med et nytt

og forbedret dyrevelferdsprogram. Om en slik prosess ikke er god nok, og blir respektert, kan det bli krevende å ha tillit til de politiske prosessene fremover også.

I tillegg vil det være vanskelig for pelsbøndene å få til en reel omstilling på gårdene sine, mener Smedshaug, selv om en rapport utviklet av Agrianalyse i 2016 viser at de fleste pelsbøndene har pels som biinntekt på gårdene. I rapporten står det også at svært få av dem som sluttet som pelsbønder på 2000-tal-

let, ga opp gårdsdriften og sluttet som bønder.

– De som sluttet tidligere, sluttet stort sett frivillig, og hadde andre muligheter for å få seg arbeid eller satse på annen næring. Slik er ikke situasjonen i dag, sier Smedshaug. Han mener også at mange bønder i Trøndelag og Rogaland ikke har andre muligheter for vekst på gårdene, fordi det norske jordbruksmarkedet er i ferd med å stagnere.

– Det finnes få realistiske alternativer til å fylle bortfallet av pels i dagens norske jordbruk.